

(تقریظ)

تذکره جغرافیای تاریخی ایران

مستشرق بزرگ روسی (استاد و بارتولد) که امروز در تمام اروپا و آسیا
بشرق شناسی و تاریخ معروف و سرآمد تمام مستشرقین بشمار و در دارالعلوم
شرقی دارای سمت پروفسوری و عضو اکادمی درس و در جامعه مستشرقین
دنیا یکی از نگارندگان دائرة المعارف اسلام میباشد و تاکنون قریب سیصد کتاب
و مقاله از او تالیف و منتشر شده است کتابی هم بنام (تذکره جغرافیای تاریخی
ایران) به زبان روسی تالیف و منتشر ساخته و باشہادت شرق شناسان و اهل تاریخ
تاکنون کتابی چنین جامع و موشکاف و روشن کننده زوایای تاریک تاریخ باستان
ایران تالیف نشده است .

ادیب فاضل بارع اقانی [حمزه سردادر طالبزاده] منشی اول سفارت
شوری در طهران حق ترجمه این کتاب را چنانچه باید و شاید ادا کرده و با
بهترین طبع و کاغذ و اسلوب ب Hazel کی از طبع خارج و قدم در عالم انتشار گذاشته
است این کتاب عظمت و بزرگی ایران باستان را بادلایل تاریخی ثابت میکند .
این کتاب از روی مأخذ های صحیح و تمام کتب تاریخی و جغرافیائی عربی و
فارسی و کتب اروپائی که در باب ایران قدیم نوشته شده تالیف گردیده و از لغزش
و اشتباہات سایر مؤلفین مصون است . ماهر چه در وصف این تالیف بزرگاریم
یک از هزار نخواهد بود و جای دارد که در مدارس عالیه بطور تلاسیک تدریس
شود چنانچه استاد بار تولد هم اول بطریق خطابه های درسی در دارالعلوم این
کتاب را جمع اوری کرده سپس بتکمیل خطابه ها پرداخته و این تالیف جامع
را به جامعه بشر هدیه داده

مازحمات و خدمات فاضل معاصر محترم اقای (سرداد ور طالبزاده) را در راه ترجمه و طبع چندین کتاب باز راک تهیت گفته و به تمام علاقه مندان بعظمت و شرافت تاریخی ایران توصیه میکنیم که از قرائت و مطالعه و استفاده این کتاب غفات نکرده و تانسخ ان تمام نشده است از کتابخانه طهران خریداری کنند و حید

(انجمن ادبی کاشان)

انجمن ادبی چه میکند؟

ین صورت زیبائی هی بینید، یک جوان رعنائی خرامان خرامان از جلو نظر شما میگذرد. یک بوته گل در صحن چمن بر روی ساقه زمردین خویش باناز و مناعت مخصوصی تکیه کرده، نیم صبح کاشی زمزمه کنان او را آوازش میکند آفتاب پرورش دهنده اشعة زرین تاب خود را از فلك خویش برای تقدیم بسوی او میفرستد بلبل عاشق در اطرافش طواف کنان سرود عشق میخواند یارده های حریری سبنزرنگ گل کمر کمر بالکار رفتہ چهار زیبای دلارای گل بارنگ نیم سرخ مطبوعی از خلال طاس بر آنها اطیف شمشغول خودنمایی میشود بلبل را بشور میاورد باغبان راغرق دریای مسرت و انساط میکند.

یک شاعر حسماں باقلایی زنده و سری پرشور و دلایی پراز عاطفه وارد صحن باغ میشود تنرج کنان از کنار این بوته گل میگذرد یا انجوان خرامانه رامی بیند آن روی دلرب در آینه چشم و دماغش صورت می بذیرد این منظره بدیع عاطفه مخصوصی در قلب شاعر آولید میکند توجه شاعر خواه ناخواه میذوب این منظره است این مناظر با روح اطیف شاعر ملایم است ادرائی هر ملایم ملازم بالذت مخصوصی است